

ikke udtryk for retsind, frisind og storsind. Det er udtryk for et land, der er på vej til lukke sig om sig selv.

Og netop nu, hvor EU's udvidelse er på vej til virkelighed. Nu samarbejder Europa. 24 lande er med på lige fod, ligeværdige, demokratiske medlemslande, der tager ansvar i fællesskab. Danmark er med som nr. 25, men ikke helt og fuldt. Jeg tror, det er muligt at overbevise et flertal af danskerne om, at det er i Danmarks interesse at være helt og fuldt med.

Hvordan kan Danmark skabe respekt og lydhørhed? Hvordan kan vi blive troværdige samarbejdspartnere, hvis vi kun vil vores eget? Danmark skal ikke være tvetunget. Danmark skal være landet med sammenhæng mellem ord og handling, et troværdigt og fuldgyldigt medlem.

Samarbejdet i EU skal være garanten for, at Europa ikke bliver til en samling af lukkede nationalstater. EU skal stå for åbenhed. EU skal sikre, at ligeværd og åndsfrihed og demokrati og samarbejde bliver de byggesten, der binder Europa sammen.

EU skal give os reelle muligheder for, at vi kan løse fælles problemer over grænserne. EU skal være en handlekraftig medspiller i det internationale samarbejde, fordi Europa kan bidrage til at løse konflikter, bekæmpe fattigdom og ulighed. Hvem kan ellers? Og Danmark kan være med til at løfte opgaverne. Danmark kan vise, hvordan det kan gøres. Danmark kan udvikle de gode svar.

Vi kan overbevise de andre med vores eksempel og med vores erfaringer. Vi kan skabe respekt og lydhørhed, når vi ufortrødent og troværdigt og helt og fuldt går ind i samarbejdet på lige fod med de andre 24 lande med samme rettigheder og pligter.

Kl. 17.40

Der er brug for et stærkt og handlekraftigt EU på den globale scene. FN er på mange måder presset og udfordret, bl.a. fordi den nuværende amerikanske administration undertiden handler, som om verdensordenen alene beror på militær magt. Men den manglende sikkerhed i verden er ikke kun et spørgsmål om nogle stater, der skal tvinges på plads. Den manglende sikkerhed er på en vis måde allestedsnærværende. Derfor kan de store globale problemer ikke løses af militær magt alene. Og det er USA nødt til at erkende.

I de store og afgørende konflikter må den stærkeste række hånden frem først. Det gælder også i Mellemøsten. USA og Israel må skabe

gennembrud i fredsprocessen. Et lille land kan også bidrage. Danmark skal gå foran med forslag til en ændring af FN-systemet. FN skal spille en afgørende rolle i skabelsen af ny verdensorden.

Danmark kan sætte sig i spidsen for den opgave, men så skal vi selv være troværdige. Hvis vi vil skabe fornyet respekt om Danmark og blive et stort, lille land i en globaliseret verdensorden, så må vi samles om de gamle værdier: retsind, lovsind, frisind, storsind.

Desværre blæser der en uforsonlig stemning op for tiden. Ja, der blæser en strid vind om hjørnerne. Det tuder i skorstenen. Du er ikke som os. Du skal kanøfles.

Tonen er blevet grovere og hårdere. Det er også måden, hvorpå der ofte og stadig væk tales om »dem«, dvs. de andre. Når det sker igen og igen, og når det understøttes af lovgivning, så legitimeres dem og os-samfundet. Jantesamfundet i en ny udgave.

Forførende overskrifter formilder ikke luften for dem, der står i stormens øje. Der straffes hårdere og hårdere. De, der ikke passer ind i formen, mærker det. Det kaldes konsekvenser. Det hedder noget for noget. Markedets usynlige hånd skal styre os. Konkurrencen skal være lige. Derfor bestemmes, reguleres og kontrolleres mere og mere af staten.

Forhold mellem mennesker effektiviseres. Børns udvikling fastlægges og måles år for år. Institutioner sammenlignes. Noget for noget. Alle passes ind i statsmagtens bestemmelse af ens gøren og laden og udvikling.

Tidens tavler kommer ikke fra himlen, men fra ministeren, og der er ingen nåde. Det er noget for noget. Øje for øje. Tand for tand. Det er den gammeltestamentelige revsende og straffende fader. Statsmagtens udøvelse af magt og styring. Legitimiteten hentes i den øjeblikkelige opblæste stemning, som den måles i dagens meningsmåling.

Det er tid til besindelse. Vi kan vælge at gå en helt anden vej. Den radikale vej. Og det synes jeg vi skal gøre, for der er andre muligheder. Vi skal vise storsind. Det skal vi, fordi ethvert menneske har værdi i sig selv. Vi skal følge demokratiets bud om ligeværd, vise respekt for ethvert menneske. Vise frisind over for forskellighed, vise storsind over for det sårbare og de sårbare. For vi er sårbare, alle sammen – store og små.

Det Radikale Venstre vil forpligte sig til at værne den sårbarehed. Det er meningen med fællesskabet. Det gør os alle stærkere i fællesskabet.